

El Greco del Museu Parroquial d'Olot

Aquest any es commemora el 400è aniversari de la mort d'un gran pintor que té una obra a La Garrotxa

El Crist d'Olot.

OLOT | ROBERT ROQUÉ

A

Aquest any es commemoren els 400 anys de la mort de Domenico Theotocopuli, el nom del famós pintor conegut com "El Greco" (Candia-Creta- Grècia 1541- Toledo 1614), autor d'obres tan notables com L'enterrament del comte d'Orgaz, La cura del cec, Martiri de Sant Maurici, L'adoració dels pastors, entre altres. Va pintar 8 versions molt similars de Crist abraçat a la Creu, una de les quals roman a Olot, al Museu Parroquial. Aquest museu estava instal·lat a la sagristia de l'església de Sant Esteve, ara és a l'altar al costat del presbiteri on s'ha traslladat el Museu, cosa que el fa més assequible. Conté roba i elements litúrgics (casulles, capes fluvials,

calzes, patenes, copons, reliquiaris, canelobres, creus processionals...), però la joia més preuada és aquest Crist abraçat a la Creu, del gran El Greco.

D'aquest mateix tema es té constància que en pintà vuit, que actualment es troben a la col·lecció Beruete (llegat al museu de Barcelona), al Museu del Prado de Madrid, un és propietat de general Borbó, (donat a la col·lecció Navas), un procedent de Jaén roman a la col·lecció MENGES, de Madrid, un altre es troba a l'Escorial, un de la família Quer de Barcelona va ser venut a l'estranger, un a la Galeria Reial de Bucarest, i el d'Olot.

En la Revista Olotina del 1905, Josep Berga i Boada va explicar que el quadre era propietat dels marquesos de Vallgornera, que el van lliurar als Caputxins. Posteriorment, el 1836, a causa de la desamortització, el va guardar la família dels Berga que més endavant el van portar a la Parròquia de Sant Esteve. Fins i tot sembla que durant uns anys va ser abandonat en un racó d'un magatzem, fins que es va redescobrir a principis del segle XX i avui ocupa un lloc d'honor al Museu Parroquial.

Rafel Torrent, a la Revista de Girona de 1962 descriu l'obra: "Del venerat Crist d'Olot podem dir que no està aclaparat sota el pes de la Creu, camí del Calvari, com el presenten els models de pintors precedents, és l'original pintura d'un místic Natzarè, dret, coronat d'espines, abraçat amorosament i simbòlicament al seu destí i plorant amb immensa pietat pels pecats dels homes. Les seves mans llargues i afilades són d'inefable espiritualitat i en els plecs del seu vestit, de tons morats i blaus, batega un càlid alè de vida. Totes les seves característiques el situen entre les produccions de la segona època de l'autor, és a dir, en plena maduresa artística. El nostre Greco causa tal admiració i és tan gran el verisme de la seva faç dolorosa, de les seves mans exsangües i dels seus ulls banyats de tendresa que en contemplar-lo es commouen els cors i floreix als llavis el fervor d'una pregària".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2014/03/30/greco-del-museu-parroquial-dolot/662997.html?utm_source=rss